

GNIEWNO (9) *av*

e oraz o jasne.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Wywołując gniew (9) : Ano to od przyjaciela miło/ od nieprzyjaciela byłoby gniewno RejZwierc 90v.

gniewno komu = ktoś się gniewa; aegre a. male habet aliquem, aliquid Mącz, Cn; irasci, ringere, succensere Mącz; aegre alicui est aliquid, aegre a. moleste a. iniquo animo ferre, graviter (et acerbe) accipere a. ferre, inique a. indigne a. ingrata a. indignanter ferre, subirasci Cn (8): Alexander odpowiedział/ dla thego mi ielth gniewno krolowa iż mieczą nie mam. HistAl L7v; RejFig Ee3v; Mącz 205c, 356c, 426d; BudBib Ps 17/7[8]. Cf gniewno komu na kogo.

gniewno komu na kogo (2): Rzecz potym Libertas/ ách moy miły brácie/ Aż mi wierę słucháiąc bárzo gniewno ná cie. RejWiz 68v. Cf gniewno komu na kogo o co.

gniewno komu na kogo o co (1): Irascor, Gniewam sie/ yeftem gniewien. Irascor tibi istud dictum, Gniewno mi ná cię o to słowo. Mącz 174c.

MM